

[Keld Andersen]

behøver ikke læse resten. Det kan man så opfatte som et tilbud eller en trussel, men jeg må beklage, at boligministeren fortsat lægger op til at devaluere grundlovens § 73, stk. 2.

Kirsten Jacobsen (FP):

Denne sag har efterhånden fået et skær af noget latterligt, og det er egentlig sørgeligt. Jeg synes, det er hverken boligministeren eller socialdemokratiet værdigt, at sagen har været kørt sådan, som den har. Boligministeren, regeringen og socialdemokratiet synes, det er en god idé at give de udlejede ejerlejligheder mulighed for at få grundkapital og rentesikring mod, at man tilbagebetaler pengene, når de pågældende ejerlejligheder bliver solgt, og stiller derfor et ændringsforslag, som går ud på at løse netop det problem. Men når man stiller et sådant ændringsforslag, må det da være, fordi man virkelig mener det, og så virker det både på mig og mange andre mennesker i landet højst besynderligt, at boligministeren bagefter siger: ja men hvis jeg ikke får visse betingelser opfyldt af den ene eller den anden art, synes jeg ikke længere, det er en god idé, så vil jeg gerne være med til at genere de stakkels lejere, som er så uheldige at bo i sådanne lejligheder. Det virker ikke særlig hæderligt, og det virker i hvert fald besynderligt.

Men sagen bliver jo endnu mere besynderlig, når ministeren så siger: hvordan skal vi nu komme ud af denne her kattedpine? Jo, nu laver vi sådan en fiddelifutparagraf, som siger, at hvis venstre, de konservative og fremstridspartiet alligevel ikke samler de fornødne underskrifter, mener jeg, det er rigtigt at gennemføre dette ændringsforslag. Så finder ministeren eller måske snarere rådgivere i socialdemokratiet eller andre steder ud af, at det ikke harmonerer særlig godt med grundlovens bestemmelser, og selv om man ikke altid tager dem alvorligt og mener, at et politisk flertal er vigtigere end grundlovens bestemmelser, siger man alligevel: nej, nu kører vi den vist for langt, så det må vi også hellere trække tilbage. Hvordan skal man så løse problemet? Jo, nu deler vi det oprindelige ændringsforslag i to, så kan vi vedtage den nederste del af det, for det er jo rigtigt, som Kirsten Jacobsen har sagt, nemlig at det er et hul, og vi vil ikke være bekendt, at hun får ret hver gang. Så siger man: den forreste del,

hvor realitetsændringen ligger, kan vi så trække tilbage og sige, at det synes vi altså ikke er nogen god idé alligevel, selv om vi syntes det lige før. Så siger ministeren til allersidst til sig selv: nej, jeg vil ikke gøre nogen særlig god figur – jeg ved ikke, om ministeren er begyndt at lægge vægt på det, men det er han måske – hvis jeg skal stå på folketingets talerstol og tage mit eget ændringsforslag tilbage, men det kan være, jeg er så heldig, at der er nogle, der ikke når at sige til i tide, så de ikke når at optage det, når jeg har taget det tilbage med formandens hjælp. Det nåede vi heldigvis, og vi vil nu se boligministeren og socialdemokratiet stemme imod et ændringsforslag, som de selv har stillet. Det må jo blive op til dem, hvordan de føler det. Men jeg er sikker på, at de fleste mennesker ude i landet synes, det er en besynderlig optræden.

Vi vil stemme imod ændringsforslag nr. 1, 2 og 3 og for de andre ændringsforslag, også det nye af boligministeren stillede ændringsforslag. Jeg håber, at formanden vil sørge for, at ændringsforslag nr. 7 kommer til afstemning før det nye ændringsforslag, boligministeren har stillet, for ellers ville man komme i en meget mærkværdig situation. Det nye ændringsforslag af boligministeren er nemlig mindre vidtgående end ændringsforslag nr. 7, og derfor må man gå ud fra, at formanden vil vurdere det således, at ændringsforslag nr. 7 bliver sat til afstemning først, således at tinget på den rigtige måde kan få lejlighed til at tilkendegive sin mening gennem afstemningen.

Nu er vi i en situation, hvor justitsministeriet har konstateret, at 60 underskrifter kan udsætte den endelige vedtagelse af dette lovforslag til efter nyvalg, fordi det indeholder bestemmelser om ekspropriation. Vi er altså ikke i den situation, vi var i, da vi havde ejerlejlighedsstoppet, nemlig at det var usikkert, hvorvidt det kunne lade sig gøre at udsætte lovens ikrafttræden. Det ved vi helt sikkert, det har vi et bilag fra justitsministeren om. Venstre har i pressen og under behandlingen interesseret sig enormt meget for disse ekspropriationsbestemmelser og med rette – jeg er enig med venstre i, at det skal man være meget opmærksom på. Vi ved også godt alle sammen, at venstre siger, de vil beskytte den private ejendomsret, og derfor vil jeg meget kraftigt opfordre venstres folke-